

У статті 56 Закону України «Про пенсійне забезпечення» передбачено, зокрема, що до стажу роботи зараховують роботу, яку виконували на підставі членства в колгоспах, незалежно від характеру та тривалості роботи і тривалості перерв. При цьому під час обчислення стажу роботи в колгоспі за період після 1965 року, якщо член колгоспу не виконував без поважних причин установленого мінімуму трудової участі в громадському господарстві, враховують час роботи за фактичною тривалістю.

Основним документом про трудову діяльність членів колгоспу є трудова книжка. Якщо колгоспник не виробив обов'язкового мінімуму трудової участі у громадському господарстві з причин, які правління чи загальні збори колгоспників визнали поважними, адміністрація колгоспу має внести відповідні записи у трудову книжку.

Якщо немає рішення правління колгоспу або загальних зборів колгоспників, або правонаступника про зарахування певного року до стажу роботи, через невиконання встановленого мінімуму трудової участі в колективному господарстві з поважної причини (у тому числі у зв'язку з народженням дитини) обчислення страхового стажу потрібно проводити за фактичною тривалістю відповідно до статті 56 Закону «Про пенсійне забезпечення».

Таким чином, якщо особа є членом колгоспу і працює вихователем колгоспних дитячих ясел і не виробила встановленого мінімуму трудової участі в громадському господарстві, то стаж роботи на зазначеній посаді, що дає право на пенсію за вислугу років, обчислюють за фактичною тривалістю. У разі рішення правління колгоспу або загальних зборів колгоспників, або правонаступника про зарахування певного року, в якому особа не відпрацювала встановленого мінімуму трудових із поважної причини, стаж роботи за вислугу років обчислюють із урахуванням років, щодо яких було прийнято рішення.